

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **P.Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní třída 16, zast. JUDr. Milanem Hoke, advokátem se sídlem Tyršova 2071, Benešov, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.09.2009 č.j. 2108/09, ze dne 23.10.2009 č.j. 2332/09 a ze dne 23.10.2009 č.j. 2108/09,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou datovanou dne 6.11.2009, podanou u Krajského soudu v Brně dne 10.11.2009 (evidovanou u uvedeného soudu pod sp.zn. 30A 14/2010) a následně postoupenou Městskému soudu v Praze usnesením ze dne 12.2.2010 č.j. 30 A 14/2010-10 domáhal, aby soud zrušil rozhodnutí žalované České advokátní komory (dále též „Komora“) ze dne 11.09.2009 č.j. 2108/09 o určení advokátky L.Fialové k poskytnutí právní služby žalobci, dále aby soud zrušil rozhodnutí žalované ze dne 23.10.2009 č.j. 2332/09 o zrušení určení uvedené advokátky a dále navrhl, aby soud předběžným opatřením přikázal předsedovi Komory, aby rozhodnutí o určení advokáta Mgr. J.Aulického ze dne 23.10.2009 č.j. 2108/09 bylo opraveno zejm v bodě 4. co do rozsahu určení tak, aby byl určen i k zastupování před Nejvyšším správním soudem. Žalobu žalobce podáním z 20.2.2011(čl. 39 soudního spisu) rozšířil o návrh, aby soud zrušil i rozhodnutí ze dne 23.10.2009 č.j. 2108/09, kterého se týkal původní návrh v žalobě pod bodem 3. na vydání předběžného opatření, tedy bylo rovněž napadáno žalobou. V replice k vyjádření žalovaného (čl. 36 soudního spisu,bod 9.) pak výslovně uvedl, že žaloba nenapadala rozhodnutí č.j. 2276/09.

V žalobě žalobce uvádí, že v rozhodnutí ze dne 11.9.2009 č.j. 2108/09, kterým mu byla ustanovena advokátka Mgr. Lucie Fialová, nebyl řádně určen rozsah zastupování a návrh na opravu výroku podaný žalobcem ze dne 29.9.2009 byl nesprávně zamítnut pod č.j. 2276/09, a poté orgán pokračoval v nesprávnosti, když návrh žalobce z 22.10. ignoroval a naopak rozhodnutí o určení zrušil dne 23.10.2009 pod č.j. 2332/09 bez zákonného důvodu, když určený advokát požádal o zrušení určení poté, co klient tomu u Komory podáním z 12.10.2009 odporoval, Komora pak vyfabulovala důvod odmítnutí služby „nastoupení rodičovské dovolené“.Současně pak předseda Komory určil „náhradního“ advokáta, přičemž i toto určení mu vnucuje nepotřebnou, resp. neprioritní právní službu, nikoli naléhavou, tj. zastoupení před Nejvyšším správním soudem v řízení proti zastavení procesu.

Proti rozhodnutí o určení advokáta ze dne 11.9.2009 tak žalobce namítá, že je v rozporu se zákonem o advokacii v bodech č. 2 (vyrozuměním o uplatňování zřejmě neoprávněných nároků nemůže být splněno poskytnutí služby, akorát se může stát bezpředmětným), 3 (žádný advokát v ČR není odpovědný za názor), 4 (není rozsah služeb, ale úkonů), 6(žádný advokát není oprávněn požádat o zrušení určení) a 7 (lze žadateli určit jen jednou k téže právní věci, nikoli k téže právní službě).

Rozhodnutí ze dne 23.10.2009, č.j. 2332/09, kterým se ruší rozhodnutí na základě kterého měla Mgr. Lucie Fialová zastupovat žalobce, je vadné, protože důvodem pro pozastavení advokacie nemůže být kratičká rodičovská dovolená, a už vůbec ne odmítnutí poskytnutí právní služby, jde o obcházení zákona.

Původní návrh na vydání předběžného opatření stran rozsahu určení v bodě 4. rozhodnutí ze dne 23.10.2009, č.j. 2108/09, kterým byl žalobci ustanoven nový advokát Mgr. Jan Aulický žalobce jak shora uvedeno změnil; zrušení tohoto rozhodnutí se domáhal z důvodu nesprávného určení rozsahu služeb v bodě č.4, jak žádal již i v návrhu na opravu rozhodnutí z 11.9.2009 tj. aby jej advokát zastupoval i ve věci vedené pod sp.zn. 10Ca 218/2007 před Nejvyšším správním soudem.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 30.11.2010 se vyjádřila obsáhle k návrhu žalobce na předběžné opatření a navrhla jej zamítnout s tím, že žádná úprava prozatímních poměrů pro hrozící vážnou újmu nevystává; ohledně rozsahu právní služby vymezené v b.4 rozhodnutí ze dne 23.10.2009 o určení advokáta Mgr. J Aulického pak k formulaci tohoto vymezení uvedla, že vycházela z toho, že jde o „tutéž“ věc, jak uvádí žalobce, tedy, že věc vedená u Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 3 Aps 3/2009 „navazuje“ na věc (řízení) vedenou u KS v Českých Budějovicích pod sp.zn. 10 Ca 218/2007, nemohla však použít spojení „tataž věc“, protože každá z věcí je předmětem posouzení odlišného soudu. Proto uvedla, že jde o věc aktuálně vedenou u Nejvyššího správního soudu (dále též jen „NSS“) pod uvedenou sp.zn. 3Aps 3/2009 ve spojení s věcí původně vedenou u KS v Českých Budějovicích pod sp.zn. 10Ca 218/07. Navíc v téže věci může Komora určit advokáta pouze jednou a proto musí být rozhodnutí formulováno tak, aby nemohlo dojít k záměně věci a jednak k tomu, aby v téže věci nebyl advokát určen opakovaně. Lze si totiž představit, že z věci vedené u KS České Budějovice mohla vzejít více než jedna věc vedená u NSS a ten by každé věci- tedy dalšímu návrhu žalobce přiřadil jinou spisovou značku, byť by původ návrhu vycházel z řízení pod toutéž značkou u krajského soudu, šlo by pak tak o jinou věc u NSS. Musí být proto vymezení provedeno tak, aby nebylo zaměnitelné.

K rozhodnutí ze dne 11.9.2009 č.j. 2108/09 žalovaná oponuje žalobě v tom, že je zřejmé, že nevymezovala úkony, které má advokát učinit, ale rozsah právních služeb, a

pokud má žalobce pocit, že zastoupení před Ústavním soudem je „upořádáno“, lze s tím souhlasit potud, že i Ústavní soud opakovaně z důvodu přetíženosti vyzývá, aby advokát byl jakýmsi „sítím“, a aby nebyly podávány ústavní stížnosti nedůvodné či dokonce nepřípustné. Proto Komora nesvazuje a ani nemůže svazovat advokáta závazkem jak má postupovat. Žalovaná zdůraznila, že žalobce se mylí, pokud má za to, že advokát neodpovídá za řádné poskytnutí služby, mylí se rovněž v tom, že advokát nemůže požádat o určení jiného advokáta, dojde-li k narušení nezbytné důvěry nebo k nesoučinnosti klienta, neboť určení znamená v podstatě uložení kontraktační povinnosti advokátovi.

K námitce žalobce proti rozhodnutí ze dne 23.10.2009 č.j. 2332/09 poukázala na to, že určená advokátka požádala o pozastavení výkonu advokacie 15.10.2009 z důvodu rodičovské dovolené s předpokladem, že bude trvat déle než 4 měsíce, Komora neměla prostor pro úvahu zda výkon advokacie pozastavit či nikoli (§ 9 odst. 1 zákona o advokacii) a tedy žádost nemůže odmítnout, jak žalobce navrhoval podáním z 12.10.2009. Navíc nešlo o kratičkou rodičovskou dovolenou, neboť trvá dosud. Nadto určená advokátka naznačila v dopise ze dne 7.10.2009 i důvod podřaditelný pod ust. § 19 odst. 1 v souvislosti s ust. § 20 odst. 2 zákona o advokacii, toto sdělila sama žalobci v dopise ze dne 7.10.2009, a činila úkony dle § 18 odst. 4 téhož zákona. Komora by tak musela určit žalobci jiného advokáta zřejmě i z těchto důvodů.

K námitkám žalobce proti rozhodnutí ze dne 23.10.2009 č.j. 2108/09 Komora uvedla, že tak určila namísto původní advokátky „náhradního“ advokáta v zájmu zachování práv žalobce na poskytnutí právní služby. V dalším se pak vyjádřila ve smyslu původního žalobního návrhu ve vztahu k tomuto rozhodnutí.

Žalovaná se rovněž vyjádřila k rozhodnutí č.j. 2276/09 ze dne 12.10.2009 s tím, že není zřejmé z textu žaloby, zda žalobce brojí i proti němu. Vzhledem k následnému vyjádření žalobce v replice, že nikoli, soud vyjádření žalované do rozsudku nepřejímá. Navrhla proto žalobu zamítnout.

V replice k tomuto vyjádření doručené 22.2.2011 žalobce (kromě již shora uvedeného) namítl, že se žalovaná stěžejním tvrzením nezákonnosti vyhnula. Téhož dne pak žalobce doručil soudu podání, jímž setrval na své argumentaci, navrhovaný petit pak rozšířil i o návrh na zrušení rozhodnutí ze dne 23.10.2009, jak již shora uvedeno.

K žádosti žalobce soud prostřednictvím dožádaného soudu umožnil žalobci před jednáním nařízeným na 21.února 2012 nahlédnout do spisu a žalobce následně prostřednictvím dožádaného soudu v podání na čl. 52 shrnul argumentaci proti rozhodnutím č.j. 2108/09 ze dne 11.9.2009 a č.j.2332/09 s tím, že vycházejí z nepochopení skutkového a právního stavu, jde o vadné určení rozsahu služby v rozporu se žádostí, konstatují vlastní reglementaci vztahu určení, mají formální vady, jde o akty svévolné, § 20 odst. 2 nevyjadřuje, že Komora je oprávněna zrušit určení a byly vydány na základě nerespektování žádosti žalobce o opravu, akt byl vydán osobou v přenesené působnosti v Brně, ač takto nelze pověření provést, natož plnou mocí. Žalobce navrhl přiznání nákladů řízení ve výši celkem 104,-Kč. Poukázal na to, že skončení řádného procesu nic nemění na tom, že bylo vydáno rozhodnutí materiálně vadně a soud má rozhodovat dle právního skutkového stavu v době vydání napadených aktů, vrácením k dalšímu řízení dojde k restituci práva. Nemůže být nucen konzumovat vadné rozhodnutí, že určení nevyužil a neposkytl plnou moc. Z účasti na jednání se omluvil.

Při jednání zástupce žalované setrval na vyjádření k podané žalobě a poukázal na průběh dané věci. Pokud jde o tvrzené důvody ke zrušení rozhodnutí uvedl, že v daném případě nejsou tyto důvody u žádného z napadených rozhodnutí dány, proto navrhl, aby žaloba byla v plném rozsahu zamítnuta.

Městský soud v Praze žalobu proti prvému z napadených rozhodnutí ze dne 11.9.2009 č.j.2108/09 posoudil takto:

Z předloženého správního spisu vyplývá, že v žádosti o určení advokáta podané žalobcem dne 09.09.2009 pod č. 2108/09, včetně vyplněného formuláře, žalobce s odkazem na přílohu (usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 10 Ca 218/2007-105) označil povahu sporu (B.1.) „pro nepečlivý přezkum odmítnutí kasační stížnosti a následně formalistní úvahou zastavení řízení“, dále že vystupuje (C.1.) „dvojnásobně stěžovatel“ a domáhá se „zrušení obou rozhodnutí“, za zvláštní okolnosti označil(C.2.) procesní podmínky řízení před NSS i před ÚS. Ohledně požadovaných právních služeb uvedl (C.4.) dvojí zastupování v soudním řízení a č.j. 3 Aps 3/09-82 a 10Ca 218/07-98 s tím, že jde o „odvolání“ proti rozhodnutí a ústavní stížnost.

Komora si obstarala rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Aps 3/09-82, včetně přehledu vedení tohoto sporu z databáze a rozhodnutím o určení advokáta ze dne 11.09.2009 č.j. 2108/09 určila k poskytnutí právní služby advokátku Mgr. Lucii Fialovou. Současně byly stanoveny následující podmínky:

1. Určení nenahrazuje procesní plnou moc k zastupování.
2. Poskytnutí právní služby na podkladě tohoto určení je advokátem splněno i v případě, že advokát vypracuje právní rozbor případu s odůvodněním, že se jedná o uplatňování zřejmě neoprávněných nároků a tento právní rozbor doručí žadateli i Komoře.
3. Povinnost advokáta je splněna i poskytnutím právního rozboru věci, ve kterém advokát upozorní na neoprávněnost nároku žadatele. Advokát je za tento právní názor odpovědný.
4. Určení se vztahuje na jednu právní věc, a to: posouzení právního stavu z hlediska důvodnosti a přípustnosti podání ústavní stížnosti ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 3 Aps 3/2009 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 10Ca 218/2007, případně podání a zastoupení v řízení u Ústavního soudu.
5. Právní služba bude s výjimkou hotových výloh poskytnuta bezplatně nebo bez záloh s tím, že žadatel splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků a záloh, což doložil způsobem stanoveným v § 18 odst. 3 zákona o advokacii v návaznosti na vyhlášku č. 275/2006 Sb.
6. Určený advokát je povinen poskytnutí právní služby odmítnout z důvodů uvedených v § 19 a § 20 odst. 1 zákona o advokacii. O zrušení určení k poskytnutí právních služeb může advokát požádat z důvodů uvedených v § 20 odst. 2 a § 18 odst. 4, 5 zákona č. 85/1996 Sb. v platném znění.
7. Dle § 18 odst. 2 zákona o advokacii lze žadateli určit advokáta k poskytnutí téže právní služby jen jednou, ledaže advokát odmítne poskytnout právní službu z důvodů uvedených v § 19 zákona o advokacii.

Žalobce podáním ze dne 29. září 2009, doručeném 30.09.2009 Komoru požádal o opravu výroku tohoto rozhodnutí do následující podoby: „Určení se vztahuje na právní věc 10Ca 218/2007, vedenou Krajským soudem v Českých Budějovicích, přičemž bezplatně určený advokát v mezích ustanovení 18-20ZA poskytne právní službu zastoupení před ÚS a pomoc zastoupení před NSS“. Tuto žádost odůvodnil odkazem na specifikaci požadované právní pomoci v podání ze dne 7.9.-B1,C1-2,C4,přílohu. Na toto podání Komora odpověděla žalobci dopisem datovaným dne 12.10.2009 č.j. 2276/09 tak, že z usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Aps 3/2009-82 z 30.6.2009 vydaného v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.2.2009 č.j. 10 Ca 218/2007-62 vyplývá, že kasační stížnost podaná žadatelem byla odmítnuta a pokud byla právní služba specifikována v čl. 4 rozhodnutí o určení advokáta ze dne 11.9.2009 č.j. 2108/09 jako „posouzení právního stavu z hlediska důvodnosti a přípustnosti podání ústavní stížnosti ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 3 Aps 3/2009 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 10Ca 218/2007, případně podání a zastoupení v řízení u Ústavního soudu“ odpovídá to současnému stavu.

V mezidobí došla Komoře žádost o zrušení určení ze dne 7.10.2009 určené advokátky (doručená 9.10.2009), němž mj. uvedla, že klienta kontaktovala, tento jej odmítá a současně, že bude žádat o pozastavení výkonu advokacie z důvodu rodičovské dovolené. Žalobce podáním ze dne 12. října (doručené Komoře 15.10.2009 č.j. 2381/09) žádal, aby byla odmítnuta žádost advokátky o zrušení určení a byla napomenuta vzhledem k obsahu sdělení ze 7.10.2009, protože má žalobce za to, že se mj. dopouští diktátu vůči ně a neřídí se jeho pokyny a jemu ukládá úkoly nepřiměřené a protismyslné. Advokátka dopisem Komoře ze dne 19.10.2009 (došlý Komoře 21.10.2009) včetně přílohy(dopisu advokátky žalobci ze dne 29.9.2009) sdělila, že přepis zpracovávala v době, kdy měla k dispozici jen písemný návrh od klienta a žádné další materiály, neobsahuje proto konečný právní rozbor či analýzu, a tuto nezpracovala, protože k 15.10.2009 pozastavuje činnost z důvodů dle § 9 odst. 1 písm.b) zákona o advokacii. Žalobce podáním ze dne 22. října 2009 atakoval sdělení Komory z 12.10.2009 s tím, že nejde o rozhodnutí a své požadavky definoval, jde o svévoli, ignorování jeho požadavku na opravu rozsahu služeb, když chtěl brojit i proti zastavení řízení kasační stížností, požadoval odebrání věci této úřední osobě a nový výrok rozhodnutí o určení advokáta.

Komora rozhodnutím ze dne 23.10.2009 č.j. 2332/09 rozhodla o zrušení určení advokáta Mgr. Lucie Fialové z důvodu, že požádala o pozastavení výkonu advokacie z důvodu rodičovské dovolené a téhož dne 23.10.2009 pod č.j. 2108/09 vydala rozhodnutí o určení advokáta Mgr. Jana Aulického, v němž podmínky stanovila shodně s původním rozhodnutím (včetně rozsahu služeb) s tím, že jde o náhradní určení za advokátku Mgr. Lucii Fialovou.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadená rozhodnutí žalovaného v rozsahu žalobních bodů, jimiž je vázán a vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí; o námitkách žalobce uvažil takto:

Soud ohledně prvního z napadených rozhodnutí tj. rozhodnutí ze dne 11.9.2009 o určení advokátky Mgr. L.Fialové žalobci k jeho žádosti předně neshledal vady tohoto rozhodnutí žalobcem namítané proti podmínkám tohoto rozhodnutí v bodech 2.,3., druhému souvětí bodu 6 a bodu 7. Uvedené podmínky vycházejí z právní úpravy institutu určení advokáta k poskytnutí právní služby, podle níž platí (§ 18 odst. 2 zákona o advokacii), že ten, kdo

nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani se nemůže domoci poskytnutí právních služeb podle tohoto zákona (dále jen "žadatel"), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasného návrhu advokáta určila. V téže věci však může být žadateli určen Komorou advokát pouze jednou; to neplatí, odmítne-li v této věci dříve určený advokát poskytnout právní služby z důvodů uvedených v § 19. V rozhodnutí o určení advokáta Komora vymezí věc, v níž je advokát povinen právní služby poskytnout, jakož i rozsah těchto služeb. Komora může v rozhodnutí o určení advokáta stanovit i další podmínky poskytnutí právních služeb, včetně povinnosti poskytnout právní pomoc bezplatně nebo za sníženou odměnu, pokud to odůvodňují příjmové a majetkové poměry žadatele. Komorou určený advokát je povinen právní služby žadateli poskytnout za Komorou určených podmínek. To neplatí, jsou-li dány důvody pro odmítnutí poskytnutí právních služeb uvedené v § 19 nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva; v těchto případech advokát o důvodech neposkytnutí právních služeb bez odkladu písemně vyrozumí žadatele a Komoru. Určení advokáta Komorou nenahrazuje plnou moc vyžadovanou zvláštními právními předpisy k obhajobě toho, jemuž byl advokát Komorou určen, v trestním řízení nebo k jeho zastupování v jiném řízení. Podle ust. § 18 odst. 4 Komora určení advokáta kdykoli zruší, pokud během poskytování právních služeb tímto advokátem v příslušné věci pominou důvody, na základě kterých byl advokát Komorou určen. Nedohodne-li se advokát s klientem jinak nebo neučiní-li klient jiné opatření, je advokát povinen po dobu 15 dnů ode dne, kdy došlo ke zrušení jeho určení k poskytování právních služeb, činit veškeré neodkladné úkony tak, aby klient neutrpěl na svých právech nebo oprávněných zájmech újmu. To neplatí, pokud klient advokátovi sdělí, že na splnění této povinnosti netrvá. Podle § 20 odst. 2 zákona o advokacii advokát je oprávněn odstoupit od smlouvy o poskytování právních služeb, popřípadě požádat o zrušení ustanovení či požádat Komoru o určení jiného advokáta (§ 18 odst. 2), dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost.

Podmínku č. 4 žalobce předně rozporuje s tím, že jí byl určen advokát pouze k poskytnutí právní pomoci pro posouzení důvodnosti a přípustnosti podání ústavní stížnosti a případné zastoupení před Ústavním soudem, a tedy v rozporu s jeho žádostí a přesto, že se opravy tohoto výroku domáhal, nebylo mu vyhověno. Žalobce v žádosti – vyplněném formuláři – uvedl, že vystupuje dvojnásobně jako stěžovatel a domáhá se zrušení obou rozhodnutí, že má jít pokud jde o procesní podmínky o řízení před „NSS i ÚS“ a požadoval dvojí zastupování v soudním řízení a označil rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích (č.j. 3 Aps 3/09-82 a 10Ca 218/07-98), přičemž k žádosti připojil i další rozhodnutí uvedeného krajského soudu č.j. 10Ca 218/2007-105. Komora z takto identifikovaných sporů po seznámení se s označeným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o odmítnutí kasační stížnosti posoudila rozsah žádosti v tom smyslu, že žalobce požaduje právní pomoc pro ústavní stížnost proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Vzhledem k enormnímu počtu a vzájemnému provázání procesních rozhodnutí v konkrétních věcech vedených různými soudy, v nichž žalobce o bezplatnou právní pomoc Komoru žádá i ke způsobu jakým svá podání konkretizuje a jak učinil i v daném případě následně, soud neshledal důvod ke zrušení tohoto rozhodnutí z důvodu žalobcem namítaného. Je předně povinností žadatele, a to zejména žádá-li určení advokáta pro zastupování v konkrétní právní věci (vedené původně u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. 10 Ca 218/2007), ale v různých procesních stádiích (řízení před krajským soudem, kasačním soudem, ústavním soudem) popř. právní pomoc při obraně proti konkrétním procesním usnesením vzájemně navazujícím či podmíněným (10 Ca 218/2007-62, 10 Ca 218/2007-98, 10 Ca 218/2007-105), aby formulaci v žádosti volil určitě a srozumitelně, neboť není úkolem Komory, byť v rozhodnutí označených či připojených,

vyhledávala možné, v konkrétním případě přípustné procesní prostředky, které by připadaly v úvahu, a dovozovala, které měl žalobce na mysli a pro které postupy určení advokáta žádal. Žalobce ani v žádosti o změnu výroku vůči Komoře v bodě 4. jasnou a určitou formulací neoznačil, zda a proti kterým v daném případě na sebe navazujícím rozhodnutím uvedeného krajského soudu a Nevyššího správního soudu hodlá již brojit ústavní stížností, či proti kterému rozhodnutí krajského soudu brojí kasační stížností a žádá zastoupení, a zda až pro případné navazující řízení před Ústavním soudem. Vlastní právem stanovený způsob přípustné obrany v dané věci mu pak mohl být vysvětlen i určeným advokátem a v návaznosti na to (po provedeném rozboru věci ovšem při součinnosti žalobce advokátovi poskytnuté) mohla být žádost žalobce upřesněna i vůči Komoře a změněn či jinak stanoven rozsah určení. Tento k obraně žalobce nejvhodnější v úvahu připadající postup byl však zmařen jím samým, když s určenou advokátkou se odmítl kontaktovat (jak plyne z odpovědi advokátky z 7.10.2009 žalobci na jeho dopis z 29.9.2009) a namísto toho Komoře adresoval opět další nedostatečně určitá a srozumitelná podání. Soud proto neshledal námitku žalobce důvodnou. Přitom nemohl ani odhlédnout od merita věci vedené u krajského soudu pod uvedenou spisovou značkou, které se podává z odůvodnění usnesení uvedeného soudu č.j. 10 Ca 218/2007-105 (odst. první) a od předcházejícího procesního postupu tomuto usnesení.

Soud neshledal důvod ani pro zrušení druhého z napadených rozhodnutí, tj. rozhodnutí o zrušení určení advokátky Mgr. L.Fialové rozhodnutím Komory z 23.10.2009 č.j. 2332/09. Uvedená advokátka sdělila Komoře zákonem danou překážku pro pokračování v činnosti, a to nastoupení rodičovské dovolené. Bez ohledu na neposkytnutou součinnost žalobce zde proto byl dán důvod pro zrušení tohoto určení a nešlo o žádný důvod „vyfabulovaný“ jak žalobce namítá v žalobě, ale objektivní stav, ověřitelný i na veřejně dostupných stránkách Komory.

Ohledně třetího rozhodnutí ze dne 23.10.2009, kterým byl žalobci určen na místo Mgr. Fialové advokát Mgr. Jan Aulický, žalobce v podané žalobě nenapadl toto rozhodnutí, ale nejprve požadoval, aby soud předběžným opatřením uložil povinnost žalované změnit rozsah určení v bodě 4 tohoto rozhodnutí. Tomuto návrhu soud nemohl již z procesních důvodů vyhovět. Následně žalobce změnil svůj návrh podáním z 22.2.2011 a toto rozhodnutí napadl ze stejných důvodů jako rozhodnutí o určení Mgr. L.Fialové, zejména ohledně určení v bodě 4. podmínek, které jsou shodné. Soud tuto změnu postoje žalobce reflektoval a neodmítl žalobu jako opožděnou, nicméně vzhledem k námitkám shodně uplatněným odkazuje na již shora uvedené důvody, z nichž neseznal opodstatněnými námitky žalobce ani proti prvnímu z napadených rozhodnutí.

Pro úplnost soud dodává, že rozšíření žalobních bodů po lhůtě k podání žaloby není přípustné. Obecné výhrady žalobce proti vydaným rozhodnutím a postupu Komory, na něž žalobce nad rámec žaloby poukazuje v podání ze dne 13.2.2012 zaslaném soudu po seznámení se spisem, tak již nemohou být předmětem přezkoumání soudem. Soud nicméně dodává, že takto uplatněnými výhradami (otázkou udělení plné moci k zastupování určenému advokátu, nepřislušností tohoto soudu, označením žalovaného, kterým by měl být podle žalobce předseda Komory, nedostatkem náležitostí vydaných rozhodnutí dle správního řádu a dalšími) se tento soud již opakovaně ve svých rozsudcích o žalobách žalobce zabýval a své závěry k nim vyslovil a jsou tak žalobci známy, a proto na ně nad rámec odkazuje (např. sp.zn. 10Ca 151/2009, 10Ca 241/2009, 10Ca 186/2009, 10A 73/2010 a další).

Ze shora uvedených důvodů proto soud neshledal, že by žalobou napadenými rozhodnutími bylo zasaženo, z důvodů tvrzených žalobcem, do jeho práv, a proto soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal v souladu s ustálenou rozhodovací praxí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007 čj. 6 As 40/2006-87).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. února 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu